

HALTA LEJON

T e m a

TRADITION

NR. 1 HT19

| Julklappstips för
studenter!

| Kuratelet

Ansvarig utgivare: Ingrid Helmius

HÄRMED KALLAS SAMTLIGA LANDSMÄN VID GÖTEBORGS NATION TILL JULLANDSKAP

MÅNDAGEN DEN 2 DECEMBER KL. 18:00

- § 1 Landskapets öppnande
- § 2 Val av justeringspersoner tillika rösträknare
- § 3 Godkännande av kallelse och föredragningslista
- § 4 Meddelanden
- § 5 Ev. restantier och förfallna boklån
- § 6 Ev. kallelse av hedersledamot
- § 7 Ev. val av senior
- § 8 Ekonomisk rapport
- § 9 Bokslut 2018/2019
- § 10 Fastighetens budget 2020
- § 11 Val av Proinspektor
- § 12 Val av Festmästare för VT 20
- § 13 Val av Sekreterare
- § 14 Val av 8 Klubbverkare
- § 15 Val av 5 Söndåbrunchvärdar
- § 16 Val av 3 Lunchvärdar
- § 17 Val av Internationell sekreterare
- § 18 Val av Reccevärd
- § 19 Val av Sånganförare
- § 20 Val av Krönikör
- § 21 Val av Nationsfotograf
- § 22 Val av Husansvarig
- § 23 Val av Hovmästare
- § 24 Val av Karaokeförman
- § 25 Val av Nationskock
- § 26 Fyllnadsval av Monismanierepresentant
- § 27 Fyllnadsval av Marskalk t.o.m Höstlandskapet 2020
- § 28 Fyllnadsval av Fanbärare t.o.m Vinterlandskapet 2020
- § 29 Fyllnadsval av Fanbärare t.o.m Höstlandskapet 2020
- § 30 Fyllnadsval av 1 PR-ansvarig t.o.m Höstlandskapet 2020
- § 31 Fyllnadsval av 1 Redaktör t.o.m Höstlandskapet 2020
- § 32 Fyllnadsval av 2 Styrelse revisorssuppleanter
- § 33 Fyllnadsval av 2 ledamöter i Kulturnämnden
- § 34 Val av 7 ledamöter i Valberedningen
- § 35 Övriga frågor
- § 36 Ordet fritt
- § 37 Landskapets avslutande

Eventuella bilagor till landskapet finns att läsa på www.goteborgsnation.se
Notera särskilt 6 kap. 8§ stadgan: "Landsman är skyldig att närvara vid landskap"

Glöm inte legitimation och nationskort!

Efter landskapet serveras en god och näringsrik sexa.
Varmt välkomna!

Innehåll

Kallelse s. 2

Redaktören s. 3

1Q s. 4

2Q s. 5

3Q s. 6

Festmästare s. 7

Biblio s. 8

Uppdrag Chansning granskning s. 9

Hejsan göteborgare! Hoppas att ni har haft en fin och inte alltför mörk höst. Ses på Jullandskapet!

- Caj Loqvist

Kuratorspalterna

1Q

Halloj alla Göteborgare!

Uppsalas studentliv är verkligen fyllt av olika typer av traditioner. Vi ska banka med en stav i marken innan någon ska hålla ett tal. Vi sjunger någon till efter att de har talat eller gjort något annat framför alla. Och man ska ju självklart inte sätta sig ner igen efter att man har stått upp under O gamla klang och jubeltid oavsett vad Västgöta nation säger. Men nog om det.

Visste ni att Göteborgs Nation är en del av Uppsalas absolut äldsta traditioner? Nej? Men hör och häpna för nu ska du få höra. Göteborgs Nation tillsammans med Värmlands arrangerar faktiskt Sveriges äldsta luciafirande. Varje år så samlas alla som vill vara med nere i ljusovit kvällen den 12 december och umgås fram till småtimmarna. När klockan sen slår 06:00 så bär det av för att sjunga för nattskiftet på polisen och uppvakta dem med en flaska cognac. Man skulle kunna tro att det är det vore slutet på kvällen men efter det så bär det av hem till inspektör och sen tillbaka till Göteborgs för att väcka resten av huset med sång och skratt. Det är lite roligt att den traditionen har levt kvar så här länge och jag hoppas att den är kvar i långt tid ännu.

Något som också gör traditioner lite roligt på nationer är hur snabbt de skapas. Eftersom alla som är aktiva på en nation byts ut väldigt ofta så räcker det med att man säger till sin efterträdare att man brukar göra något på ett visst sätt och då kommer de göra samma sak. När ytterligare en generation byts ut och samma information skickas vidare så är det från den dagen tradition. Livet i Uppsala alltid omringat av traditioner som är olika viktiga och olika roliga.

Avslutningsvis så lämnar jag också denna Halta Spalt på det traditionsenliga sättet. Att 1Q skriver den tråkigaste spalten.

TACOHEJ!

- Viktor Dam

2Q

Chipp och välkommen till min 2Q-spalt

Låt mig berätta om en stolt 2Q-tradition. Det handlar en fras som efter att den anammats av 2Qar världen över fått ett eget liv och en ny mening. Den har blivit så pass använd att den i vissa kulturer skulle kunna sägas blivit något klyschig. Det är därför viktigt för varje andrekurator med självrespekt (och även de utan) att lära sig om.

Jag talar naturligtvis om frasen våga säga nej. Detta är naturligtvis hämtat ifrån de stängda salar som kallas 2Qkonvent där den ursprungligen ljud ”2Q säger nej”. Inom subkulturen andrekuratorer har frasen bidragit till namngivning av facebookgrupper och chatgrupper sedan urminnestider. Frasen 2Q säger nej har blivit så allmänt använd att den pryder stämplat på i stort sett varje nation i Uppsala. Verkyget är så pass spritt att de som är utan riskerar fruktansvärda saker så som en kommentar i förbifarten över en grogg. Ett öde värre än döden. Användningen av frasen och därmed också den nödvändiga stämpeln är otaliga. Den är exempelvis outhärlig då festmästare vill köpa in en nerfgun att försvara sig med under det ständigt pågående nerfgun-kriget mellan 1- och 2Q. Sådant nonsens bemöts lämpligast och enligt god tradition med en ”2Q säger nej” stämpling i pannan.

— Jakob Gilbertsson

3Q

I nationsvärlden finns det ofantligt många traditioner, en del konstigare än andra. På Göteborgs Nation finns det allt ifrån en gasque tillsammans med GH och Gotlands som kallas Isfesten för att vi någon gång haft samma ismaskin (eller för att de som satt då helt enkelt ville umgås med varandra, det är lite oklart) till att man tvärt emot många andra nationer inte har en majmiddag utan istället sitter drygt 300 personer i festsalen och tillsammans äter drygt 150kg(!) räkor i vad som känns i en evighet. Även utanför själva nationsvärlden finns det rent studentikosa traditioner såsom flogstavrådet, men det antar jag att ni redan vet.

Det jag tycker är absolut charmigast med traditioner är att det inte går att tvinga fram dem. Traditioner skapas för att man någon gång någonstans tycker att det är värt att göra igen. Super-Mega-Mimosa-Brunchen skapades när ämbetsmän ville hänga på innergården lite innan valborg och njuta av vårsolen och dricka mimosas under dagtid. Idag, ett par år senare, är det ett av våra större evenemang under valborg. Hade man gått in med inställningen att detta ska bli lika stort som räkan tror jag inte att det hade blivit lika framgångsrikt. Det göteborgare är bäst på är att umgås i grupp och ha kul tillsammans, och det var precis så det började. Fint, skulle jag säga.

Enligt tradition borde jag nu skriva något i stil med att jag inte förstår hur detta år kan ha gått så snabbt, och att jag inte kan förstå att jag snart kliver av posten som tredje kurator och börjar plugga igen för att lämna över för min efterträdare. Det värsta är att det är precis vad jag kommer göra. Om 43 dagar kommer jag förmodligen vakna en aning bakfull efter ett ordentligt nyårsfirande, men jag kommer också vakna som 3Q emerita. I januari kommer jag återvända till Engelska Parken och bli student på nytt, men med extremt många fler erfarenheter. Jag vill såklart passa på att tacka för den här tiden och för alla som har ställt upp för mig med att jobba, bära och slita, och jag hoppas att ni har haft precis lika kul som jag. Jag vill också passa på att uppmana studenter att engagera sig i nationslivet. Jag har hittat vänner och fått erfarenheter för livet som jag har nationerna att tacka för. På återseende!

- Rebecka Olsson

Festmästare

Hej! Vad gör du på lördag?

Det blev en slags tradition att den frågan ställs av den som ansvarar för personalletandet på nationen. Jag har inte brutit mot denna tradition. Många av ämbetsmän kunde få det fina meddelande i messenger men absolut "farligast" var det för dem att komma in på expen under tiden jag letade efter personal.

Det finns även andra traditioner som jag inte bröt mot. En av traditionen som jag hört är att det alltid finns någon på expen som börjar spela julmusik innan de flesta andra tycker att det är ok. I år blev jag den personen. Jag ställde in julmusik som alarm på ugnen och fick dagen därefter hot om avsättning. Det är kanske det farligaste traditionen att hålla vid liv på Göteborgs Nation.

Det finns dock inte så många traditioner förknippade med mitt ämbete. Det känns som att de håller på att utvecklas dock. Jag skulle vilja nämna min förkärlek till juice, (särskilt äppeljuice) tyvärr har jag dock inget festis på mitt skrivbord. De sista festisar jag hade, försvann i oförklarliga omständigheter.

I traditioner kan man finna en anda oavsett om det gäller vad person i ett ämbete gör eller hur vissa tillställningar ska vara. De kommer förändras då och då, vilket kommer mötas av kritik men även glädje. De traditionsärande beteenden kan betecknas som nödvändiga och bör i min mening uppskattas och premieras. Luciafirandet av ämbetsmännen är ett bra exempel.

För att avsluta detta inlägg vill jag ställa frågan: "Vad gör DU på lördag?"

 [how to turn off notifications on messenger app](#)

Biblio

Om trasiga traditioner och att hitta hem

När jag var liten var mitt liv fyllt av traditioner. Jag växte upp i en medelklassfamilj med klätterträd utanför skärgårdsstugan, dans med Lollo och Bernie på valfri charterort och den senaste modellen av Sony Ericssons rosa flipphone. Traditioner för mig är Kalle Anka med familjen hemma i Stockholm på julafton, färskpotatisskrap med släkten i Gävle på midsommarafton och favoriträtten från farmor i Uppsala på påsken. Det är min mamma som gav mig en kokbok när jag flyttade hemifrån precis som mormor gett mamma en och gammelmormor gett mormor innan dess. Min barndom var fylld med härliga traditioner.

När jag var 18 skilde sig mina föräldrar och precis som för så många andra barn som gått igenom detsamma avslutades allt vi en gång tog för givet. Tider som tidigare präglats av glädje och tradition innebär nu kompromisser, medlande och osäkerhet. När traditioner försvinner känns det för mig som att vara fast i en storm. Förvirring blåser. Ansvar störtregnar. Vatten över huvudet. Traditioner ger oss stadga, de ankrar vår vardag.

Mitt i en storm av trasiga traditioner är jag glad att det finns klippor att luta sig mot. Att gå in i vår pub och mötas av värme och gemenskap. Att hålla låda på quizen varje tisdag och dricka sangria med kulturnämnden. Att dansa på en stol till Epic Sax Guy på Råkan trots att man är full som en kastrull. Att komma hem till Göteborg över julen tillsammans med kärleken vars förtjänst allt detta är. Min familjesituation är inte på något sätt unik. Ibland kan familjen kännas som en storm. Inga av de traditioner som fyllde mitt liv när jag var liten finns kvar längre och därför är jag extra tacksam att jag har hittat en andra familj att skapa härliga traditioner tillsammans med. Här på Göteborgs

– Evelina Reuterfors

Granskande reportage GBG

Ska hitta på en kul rubrik

En tidig oktobermorgon plingar det till i inkorgen på telefonen. Användaren "Lisa Ekdahl", som vill vara anonym, har information gällande Vårbalen på Göteborgs Nation att dela med sig av. Det har enligt användaren förekommit pingvin-liknande varelser på balen och denne är orolig över att djur skulle komma till skada som underhållning på nationen. Jag hinner precis läsa klart mailet innan min telefon tar eld. En säkerhetsrutin jag infört för att skydda mina anonyma källor.

Äntligen, ett case. Jag bestämmer mig för att genast konfrontera det högsta hönset på Nationen.

Det första jag ser när jag en timme senare kommer in på Kuratorsexpeditionen är Förste Kurator Viktor Dam som sitter med slutna ögon på inspektors-stolen. På sitt huvud har han en missfärgad burgerking-krona och i sin hand en guldig spira av plast. När jag stiger in öppnar han sakta sina ögon.

"Välkommen, kära medlem, till Förste Kurators tempel."

Hej. Jag har fått information om vårbalen som jag skulle vilja diskutera i enrum.

"Frukta ej, gode medlem, mina kollegor tillika lärjungar är mig mycket lojala. Det som yttras i detta tempel lämnar aldrig Nationen."

Det har framkommit att djur har använts för underhållning på vårbalen, hur ställer du dig till dessa anklagelser?

"Påhitt och humbug! Jag kan förvissa dig, simple medlem, att dessa rykten är en konspiration skapad av kuratorerna på Smålands Nation för att smäda mig. Länges har det suktat efter min tron. Jag vill även fortsätta att förneka de rykten om att jag har en efterträdare. Min position som Förste Kurator är evig."

Sitter inte en kurator ett år i taget?

"Det, enkla medlem, är precis vad konspiratörerna vill få dig att tro. Men mig når de inte. Jag. Är. Evig."

Jag inser att mina knivskarpa frågor inte är tillräckliga för att tränga genom Förste Kurator Viktor Dams enorma hybris. Jag tackar för mig och går besegrad ut från kuratorsexpeditionen. På vägen ut hör jag Tredje Kurator utbrista på oförståelig skånska “ Någonting Någonting personen menar frack Någonting Någonting?”

Såklart! Svaret fanns framför mig hela tiden. Fracking. Den mystiska avsändaren måste menat att djur kommer till skada eftersom Nationen har börjat med hydraulisk spräckning för att utvinna naturgaser under marken. Jag vet precis vem som sitter på svaren. Senare på kvällen möter jag därför Tredje Kurator electa Hanna Barker, ökad miljöhatare och självutnämnd oljevän, på Palermo.

Tack för att du kunde komma på så kort varsel. Vad vet du om utvinningen av naturgaser på nationen?

“Det låter spontant som en väldigt bra idé. Det är synd att jag inte kom på det under min valkampanj. Jag vann med löftet om att endast tillhandahålla plastbestick och engångsglas på Nationen under mitt år. Jag kommer även försöka införa ett totalförbud mot solpaneler och annat strunt under en 50-årsperiod.”

Så du menar att Nationen inte bedrev så kallad fracking under vårbalen?

“Jag missade tyvärr vårbalen eftersom jag var upptagen med att flyga inrikes. En av mina favoritsysslor här i livet. Men jag kan lova dig att det inte bedrevs fracking på vårbalen. Jag har ett sjätte sinne när det kommer till fossila bränslen.”

Jag förstår. Då har jag bara en sista fråga. Hur uttalas ditt efternamn?

“Bark-er, precis som bark på träd.”

Ännu en gång har jag fastnat i utredningen. Jag inser att jag nu har fler frågor än jag hade när jag blev kontaktad av den anonyme “Lisa Ekdahl”. Vad hände egentligen på vårbalen? Var är den där elefanten i rummet? Vad händer med hästarna som jag tydligen inte har hemma?

Därför behöver jag nu er hjälp. Vet ni vad som hände på vårbalen eller vad som menas med pingvinliknande varelser. Kontakta då den nystartade tips-adressen: 2Q@Goteborgsnation.se.

Tills nästa gång,
Evert “Godbiten” Johansson
Uppdrag Chansning

Bilder och minnen från GBGs traditioner

<3

Pyssel på kräfta

Partayet på Kräftan

Den enda gången man får stå på stolarna under Räkan

Keigo i Tomtens knä under Julmiddagen